

BONASTRE, Francesc; GREGORI, Josep Maria; GUINART, Andreu (col·l.). *Inventaris dels fons musicals de Catalunya*. Volum 2/1 i 2/2: *Fons de l'església parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, 2009. (Arxius i documents. Eines de recerca; 5/1 i 5/2) ISBN 2/1 i 2/2: 978-84-393-7967-6 (2/1 i 2/2). ISBN 978-84-393-7475-6 (o. c.).

La publicació del catàleg del Fons Musical de la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Canet de Mar ens aporta als musicòlegs una eina de primer ordre de cara a iniciar, ampliar o completar les nostres recerques musicològiques. En aquest sentit, i tal com assenyalen els autors, la importància del fons rau en què és un dels més rellevants de la Península, sobretot pel que fa a la música del barroc hispànic.

En dos toms es cataloguen un total de 2.119 obres tant d'autor com anònimes, que abracen des del segle XVII fins al XIX. Aquest volum tan rellevant d'obres, així com els compositors representats, comporta qüestionar-se el pes que tingué la vila i església de Canet de Mar en la producció i recepció de la música, qüestió aquesta que resta profusament estudiada pels autors del catàleg. Dues són les conjectures que en destaquen a les pàgines introductòries i històriques del fons i la capella musical. Una primera fa referència a la gran activitat marítima de Canet de Mar, que revertí en una manifesta puixança econòmica, i consegüentment la música s'hi pogué expandir d'una manera còmoda. Una segona es refereix a la tasca difusora que exercí Tomàs Milans i Godayol —fill de Canet de Mar. En efecte, el seu període de mestre de capella al capdavant del Palau Comtessa de Barcelona li permeté gaudir d'un estatus privilegiat per a poder contactar amb la música que es feia al moment. És per això que, molt probablement, s'endugué còpies de músics coetanis i anteriors, les quals estan servades al fons musical de l'església de Canet de Mar.

Ultra les interessants i informatives cinquanta-set pàgines inicials, al catàleg se'n ofereix una profusa bibliografia, unes aclaridores notes i abreviatures per a la consulta. La catalogació ordena alfabèticament les obres per autors i anònims i gèneres musicals. Clouen el catàleg uns rics índexs —d'autors, genèric i literari— que faciliten a bastament la tasca de l'investigador.

En resum, una bona eina de treball, com ja he dit, que de ben segur procurarà noves descobertes per a la comunitat científica musicològica i al públic estudiós o interessat per la música.

Jordi Rifé i Santaló

Doctor en musicologia

Professor de la Universitat Autònoma de Barcelona